

При гласа на свободата млада.
 Македсню, слагай вѣнци
 По челата на наш'тъ момци!
 Пѣй, ликувай, Великдень твой днесъ е:
 Христось възкресе!

22 ноември, 1915 г.

РАЗГОВОРЪ СЪ ТѢХЪ

— Що гърмишъ, Българска стара Мораво?
 Що шумятъ празнично твоитѣ талази?

Мораво

Зрелище вчера видѣхъ величаво:
 Българско войнство ме прѣвъ пѣтъ прегази.

— Вардаре буйни, що тѣй свѣтлѣешъ?
 Пѣсень омайна и нова ти пѣешъ?

Вардаръ

Български синове, млади витязи
 Съ лаври минаха надъ мойтѣ талази!

— Шаръ снѣжноглави — на чукитѣ царѣтъ —
 Що отъ тебъ идатъ тѣзъ странни ехтежи?

Шаръ

Чухъ сѣдбоносни „ура“ и гърмежи —
 Мойтѣ ги екове още повтарятъ.

— Що зеленѣешъ, Бабуно, срѣдъ зима...
 Лаври по твойтѣ плещи зацвѣтѣха!

Бабуна

Пролѣтъ ми лѣха и Богъ подмлади ма:
 Дивни юнаци презъ менъ прелетѣха.

— Охридско езеро, гладко, кристално,
 Що се вълнувашъ, шумишъ триумфално?